

Друга страна в производството: Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

С определение от 8 декември 2016 г. Съдът (девети състав) отхвърли жалбата и реши г-н Rosa Rodríguez да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Полша), постъпило на 4 октомври 2016 г. — Stefan Czerwiński/Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Дело C-517/16)

(2017/C 022/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stefan Czerwiński

Ответник: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Преюдициални въпроси

- 1) Подлежи ли на преценка от национален административен или съдебен орган квалификацията на определено обезщетение — като отнасящо се до конкретен клон на социална сигурност, посочен в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност — направена от държава членка в декларацията, подадена на основание член 9 от този регламент?
- 2) Представлява ли срочната пенсия по Закона от 19 декември 2008 г. за срочните пенсии (Dz. U., 2015 г., позиция № 965, с последващи изменения) обезщетение за старост по смисъла на член 3, параграф 1, буква г) от Регламент № 883/2004?
- 3) Изпълнява ли охранителна функция в областта на социалната сигурност, произтичаща от член 48, буква а) от [...] Договора за функционирането на Европейския съюз [...], изключването по отношение на предпенсионните обезщетения на правилото за сумиране на осигурителните периоди (член 6б и съображение 33 от Регламент № 883/2004)?

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 12 октомври 2016 г. — MA.T.I. SUD SpA/Società Centostazioni SpA

(Дело C-523/16)

(2017/C 022/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: MA.T.I. SUD SpA

Ответник: Società Centostazioni SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Въпреки че държавите членки могат да предвидят, че институтът на изпращане на указания до страните за отстраняване на нередностите със саниращо действие има възмезден характер, противоречи ли на общностното право член 38, алинея 2-bis от Законодателен декрет № 163 от 2006 г., в редакцията му в сила към момента на разглежданото обявление за обществена поръчка [...], доколкото предвижда плащането на „имуществена санкция“ в размер, който трябва да бъде определен от възлагащия орган („не по-малко от един промил и не повече от един процент от стойността на обществената поръчка, но при всички положения не повече от 50 000 EUR, чието плащане се гарантира с временно обезпечение“), като се има предвид прекалено големият размер и предварително определеното естество на самата санкция, която не може да се индивидуализира в зависимост от конкретното положение, което трябва да бъде уредено, или в зависимост от тежестта на нередността, която трябва да бъде санирана?
- 2) Обратно, противоречи ли същият член 38, алинея 2-bis от Законодателен декрет № 163 от 2006 г. (отново в редакцията му в сила към посочения по-горе момент) на общностното право, доколкото може да се счете, че възмездният характер на института на изпращане на указания до страните за отстраняване на нередностите противоречи на принципа за отваряне на пазара към конкуренцията във възможно най-голяма степен, на който съответства посоченият институт, като дейността, наложена на възлагащия орган в това отношение, е последица от задълженията, наложени със закон на същия този орган с оглед на обществен интерес от постигане на горепосочената цел?

**Преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на
20 октомври 2016 г. — Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo SR**

(Дело C-533/16)

(2017/C 022/08)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volkswagen AG

Ответник: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2008/9 ⁽¹⁾ и правото на възстановяване на данъка да се тълкуват в смисъл, че за упражняване на правото на възстановяване на ДДС е необходимо да са изпълнени кумулативно две условия:
 - i) доставка на стоки или услуги, и
 - ii) начисляване на ДДС във фактурата от страна на доставчика?

С други думи, може ли данъчнозадължено лице, на което не е бил начислен ДДС с фактура, да иска възстановяване на данъка?
- 2) В съответствие ли е с принципа на пропорционалност или с принципа на данъчен неутралитет на ДДС това, че срокът за възстановяване на данъка се изчислява, считано от момент, в който не са изпълнени всички материалноправни условия за упражняване на правото на възстановяване на данъка?
- 3) Трябва ли, в светлината на принципа на данъчен неутралитет, разпоредбите на член 167 и член 178, [буква] а) от Директивата за ДДС да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези в главното производство и при условие че са изпълнени другите материално- и процесуалноправни условия, необходими за упражняване на правото на приспадане на данък, тези разпоредби не допускат действия на данъчните органи, с които на данъчнозадължено лице се отказва възстановяване на данъка, предявено в рамките на предвидения в Директива 2008/9 срок, когато данъкът му е фактуриран от доставчик и последният го е платил преди изтичането на преклузивния срок, предвиден в националната правна уредба?